

C/2024/1379

19.2.2024

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2023 — i sag om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre Generalstaatsanwaltschaft Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-396/22 ⁽¹⁾, Generalstaatsanwaltschaft Berlin (Udeblivelsesdom))

(Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2002/584/RIA – europæisk arrestordre – artikel 4a, stk. 1 – procedure for overgivelse mellem medlemsstaterne – betingelser for fuldbyrdelse – fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse – undtagelser – obligatorisk fuldbyrdelse – straffedom, som er afsagt in absentia – begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« – procedure, som ændrer tidligere idømte straffe – afgørelse om fastsættelse af en samlet straf – afgørelse afsagt, uden at den pågældende selv var til stede – national lovgivning, der indeholder et absolut forbud mod overgivelse af den berørte i tilfælde af en afgørelse, der er truffet in absentia – forpligtelsen til en overensstemmende fortolkning)

(C/2024/1379)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Konklusion

- 1) Artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« i denne bestemmelse omfatter en procedure, der har ført til en dom om fastsættelse af en samlet straf ved efterfølgende sammenlægning af tidligere idømte straffe, når den myndighed, der har afsagt denne dom, inden for rammerne af denne procedure hverken kan foretage en fornyet prøvelse af den berørtes skyld eller ændre disse sidstnævnte straffe, men råder over en skønsmargen med hensyn til fastsættelsen af niveauet for denne samlede straf.
- 2) Artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at en national lovgivning til gennemførelse af denne bestemmelse, som generelt udelukker muligheden for, at en fuldbyrdende judicial myndighed kan fuldbyrde en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, når den berørte ikke selv var til stede under den retssag, der førte til den pågældende afgørelse, er i strid med den nævnte bestemmelse. En national domstol er forpligtet til, idet den tager national ret i dens helhed i betragtning og anvender de fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret, i videst muligt omfang at fortolke denne nationale lovgivning i lyset af ordlyden og formålet med denne rammeafgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 19.9.2022.